

De Tao van Trouw

In de oude wereld geloofden mensen
dat trouw betekende
dat men altijd bleef.

Dus bleven zij:

in relaties die voorbij waren,
bij overtuigingen die niet meer klopten,
en bij gewoonten die hen geen goed meer deden.

Maar hoe langer zij bleven uit angst,
hoe verder zij verwijderd raakten van de ware betekenis van trouw.

Toen vroeg een leerling aan de meester:

"Wat is trouw werkelijk?"

De meester nam hem mee
naar een oude eik.

Jaar na jaar stond de boom
op dezelfde plek.

Stormen kwamen.

Seizoenen wisselden.

Bladeren verschenen en verdwenen.

Maar de boom bleef trouw
aan zijn natuur.

"Waarom raakt deze boom mij?" vroeg de leerling.

De meester glimlachte zacht.

"Omdat hij niet trouw is aan zijn bladeren..."

Hij wees naar de vallende bladeren.

"...maar aan zijn wortels."

De leerling werd stil.

Daarna liepen zij door een grote stad.

De leerling zag mensen:

beloften doen en vergeten,
vriendschappen verlaten zodra het moeilijk werd,
en idealen verruilen voor gemak.

Maar hij zag ook:

een vrouw die jarenlang liefdevol voor haar zieke man zorgde,
een vriend die bleef luisteren in moeilijke tijden,
en een man die zijn principes niet verkocht voor voordeel.

"Waarom voelt dat zo krachtig?" vroeg hij.

De meester keek naar hen.

"Omdat trouw zichtbaar wordt
wanneer het niet gemakkelijk meer is."

De wind streek zacht door de straat.

"Maar meester... waaraan moet een mens trouw zijn?"

De meester bleef even stil.

Daarna wees hij naar zijn hart.

"Niet allereerst aan gewoonten.

Niet aan angst.

Niet aan verwachtingen van anderen."

Hij keek rustig naar de leerling.

"Een mens moet trouw zijn aan waarheid,
aan zijn diepste waarden
en aan datgene waarvan hij weet
dat het juist is."

De leerling dacht lang na.

"Dus trouw is meer dan blijven?"

De meester knikte langzaam.

"Veel meer."

Hij wees naar een rivier.

"De rivier blijft trouw aan haar bestemming..."

De wind bewoog zacht over het water.

"...maar niet aan iedere bocht in haar weg."

De leerling glimlachte.

Voor het eerst begon hij te begrijpen.

De avond viel langzaam.

Toen sprak de meester:

"De angstige mens blijft uit gewoonte."

Hij keek naar de stromende rivier.

"De opportunistische mens vertrekt
zodra het hem beter uitkomt."

Daarna keek hij naar de oude eik.

"Maar de bewuste mens blijft trouw
aan wat werkelijk waarde heeft."

De sterren verschenen aan de hemel.

En voor het eerst begreep de leerling:

dat trouw niet betekent

dat een mens nooit verandert...

maar dat hij, te midden van alle veranderingen,
verbonden blijft

met zijn hart,

zijn waarheid

en zijn liefde.

Trouw is niet het vasthouden aan vormen.

Trouw is het bewaren van de essentie.

Want wie trouw blijft aan waarheid,

zal soms van richting veranderen,

maar nooit zijn weg verliezen. ❤️✨